

Werner Herzog
"Grizzly Man"
2005

Ankstų rytą keliuosi pažiūrėt šito dokumentinio filmo. Nuo pat pradžių sutinku kažkokį keistuolį aiškinantį, kad stebint grizlius, reikia būti kukliam kaip musė ar drugelis, tačiau tik iškilus pavojui ir milžinui priartėjus turi būti kaip samurajus, pasirengęs jį įveikti.

Tai pasakojimas apie savo gyvenimo prasmę grizlių stebėjime atradusį vyrą Timą. Eilinis išvaizdos amerikietis daug gėrė ir vis labiau klimpo į alkoholį. Jokios civilizuotos priemonės (AA, terapija ir t.t.) jam nepagelbėjo ir tik netikėta išvyka į Aliaską padėjo atkurti gyvenimo prasmingumą. Taigi, atvyksta sau vyras į Aliaską vasaros pradžioje, pabūna kol meškinai nueina žiemoti (rugsėji – spalį) ir skrenda atgal į civilizaciją. Būdamas nufilmuoja nuostabių dokumentinių kadru, patapšnoja meškinams per nugaras ir šiaip gerai laiką praleidžia. Būdamas civilizuotam pasauly, nemokamai dalinasi patirtimi ir vaizdingais pasakojimais su amerikėnais mokinukais. Ir kam gi čia tas dokumentinis filmas apie jį? Iš kur toks dėmesys, įvairūs apdovanojimai pačiam filmui? Ogi mūsų superherojus sugeba žūti...

Timothy Treadwellą kaip ir jo draugę Amie Huguenard sudrasko alkanas meškinas. Čia jau kažkur girdėta istorija. Neseniai teko žiūrėti kitą dokumentinį filmą „Death in Gaza“. Izraelio ir Palestinos konfliktas atkeliauja iki manęs greičiausiai tik dėl to, kad jį dokumentuodamas žūna vienas talentingiausių dokumentikos kūrėjų. Net pats Timas teigė, kad tik mirdamas sugebės „prisibelsti“ iki žmonių. Greičiausiai šiandiena - tai tiesa. Mes per daug užimti, kad išgirsti kitą (jau nekalbu apie išklusimą), kol šis pasako „mirsiu, žudysiuos, sergu nepagydoma liga“. Per daug rutinos, skubėjimo ir susikoncentravimo į tikslus. Filmas greičiausiai skirtas ne grizliams, bet grizliažmogiui. Keistuoliui, kuris bent jau man panašus į tą „šiziką“ susikrovusį „sakvojažą“ (pagal Pieno lazerius). Tačiau filmas turėtų paliesti kiekvieną mūsų, nes mirtis vis dar yra tai, kas priverčia sustoti.